

Székely Ákos

FUTÁS A KÖZÉPPONTBÓL

(Házkutatás Nagy Pál emlékezetében)

II. rész

1994. szept. 16. Salgótarján

Itt ebben a házban most minden olyan NAGY. Ha megvan még az *Ingázó fiú* szobra, biztosan lötyög /meg szorít is persze/ rajta mind a két nadrág /emlékszünk: gatyá nélkül/. A Munkásörség megyei Parancsnokságának udvarán állt... Megvan-e még? Búvó otthoni táj! Ó, megvan-e még az az *udvar* ?

és ami mindig hívogat: a haza telefonál – a múlt jövőidőben – lábasok közt lábatlankodom – ma kapok valamit – térdharisnyában a kisfiú – ma megkapom a térdszalagrendet – haló! haló! – ma térdemre kötöm – talán ma visszakapom – selyemszalaggal talán ma meghosszabbítom a köldökzsinórt

/egyszercsak felkiáltanak/ /egyszercsak/ /odafönt az árbockosárban/ /odafönt felkiáltanak/ /a pisztolyos ember/ /légiriadó/ /vagy razzia van/ /Mary Berrilt keresik/ /felriadtam/ /szárazon és vizen/ /nélkülözés/ /kenyéren és vizen/ /szárazon/ /száraz kenyéren/ /éjszaka van/

A virágnak agyara van a felhőnek lódenkabátja minden a te szemeidtől függ s attól az acéclindertől ami odafönt az árbockosárban ketyeg...

Nagy Pál horoszkópja /Oroszlán, 1994. szept. 16/

Posztmodern háromszögelési pontok: Fülck, Salgó, Somoskő. A Zagyván váratlanul felbukkanó Titanic megállította az intervenciós csapatok előrenyomulását. Salgó 1593 őszen vissza is kerül a magyarok kezébe, de a várat nem építették újjá, hanem az újkori hadviselés szempontjából kedvezőbb fekvésű Somoskő fokozottabb védelme érdekében pusztulni hagyták.

nem török a haraszt

egyszercsak felkiáltanak – egyszercsak – odafönt az árbockosárban – odafönt felkiáltanak – aki hallja adja át! – MARY BERRILT KERESIK – szárazon és vizen – felkiáltanak – tengerzöld szemüket meresztgetik – éjszaka van

a folytatás folytatására gondolok –
arra a lehetőségre hogy minden egész eltörött –
a NAGY északi csőtörésre gondolok amelyből a Salgó és a Tarján keletkezett –
de főleg a Csele patakra gondolok –
a törésvonalak – tudjuk – ösvénnyé is válnak – elágazássá –
úszunk tovább –
most hajnal iránt –

mikrofonpróba a műfa jom haló! haló!
felhangolom magam mint egy énektanár kifordítom
a SZÓT TÓSZ-tot mondok: jurta tajga tajgetosz
/„posztmodern” háromszögelési pontok/
ledobálom az eltévedt gyerekeket haló! haló!
bottal üthetik a botfülűek nyomát

A vizilovak óvatosabbak. Talán tudnak valamit. Ha nagyobb tömeg gyűlik össze a parton, hátrább húzódnak a vízben. Vagy éppen a partra szállás időpontján tanakodnak?

NAGY szellemek találkozása az Alföld 1994/9-es számában. Nagy Pál könyvéről /„posztmodern” háromszö-

gelési pontok: Lyotard, Habermas, Derrida/H. Nagy Péter írása *A felvilágosult avantgárd szűkítő horizontja* címmel. *Szűkítő horizont? Ez? A szűkítőnek* még lenne valami értelme; az olajmaffia tényleg létezik. Lehet, hogy Nagy Pál egy elhagyott tanyán vagyonszámra szőkíti az olaj horizontját? /Vagy a horizont olaját?/ Erre utalhat a recenzió befejező mondata: „...szempontokat lehet ugyan váltogatni, de hagyományt nem.” Igaz. A vizet már korábban szőkítették. /Lásd „szőke Tisza”/

„posztmodern” háromszögelési pontok: Oidipusz, Sziszüphosz, Hermész –
Hermész ám a picsába
nem görög a haraszt

Madách szól át innen a szomszédból, a szomszéd országból, Sztregovából: „Fiam, fiam, rendetlenül hagyád el műhelyed, pedig már nem is kell székábrát faragnod! És bele sem szagoltál Derrida Grammatológiájába!”

Mikszáth szól át Szklabonyából Sztregovába: „Te Imre, nem ez volt az a gyerek, aki az állatkertben bedobott egy labdát a vizilovak közé? Az egyik meg bekapta. Lenyelte/megette! – hamar kiszenvedett. Olyan finom, áttetsző lett a bőre, hogy csengőt lehetett volna kötni a nyaka köré.”

Madách pár hónappal később, mintha nem is erre válaszolna, csak úgy maga elé: „Láttad a SZOMORÚ MARADVÁNYOK KIÁLLÍTÁSÁT a Pompidou Központban?”

Az ORFK szóvivője cáfolta, hogy az eltűnt Mary Berril dossziéját lezárták volna. A nyomozás változatlan erővel folytatódik. Ezt a hírt Nagy Pál is megerősítette; szíves közlése szerint a keresés nem volt ugyan eredménytelen tengeren és szárazföldön, de a jövőben inkább a *légtér* figyelésére összpontosítanak.

Hát akkor harapjunk bele a saját farkába harapó szöveg farkába harapó saját jába a /s/pártában maradtak vizsgálására /marasztalására/ – tengerre magyar! Aki kefir, velünk tart! Szagoljunk bele tövig re barbara, derrida macskatövisébe!

„Nem annyira arról van szó, hogy könyvfedelek közé kény-
szerítsünk új írásokat, inkább arról, hogy végre olvas-
suk el, ami a kötetekben beiródott a sorok közé. Ezért
van az, hogy midőn vonal nélkül kezdünk írni, egyúttal
újra is olvassuk a múltbeli írást, egy másfajta tér-
szervezés szerint... Mert elkezdtünk írni, másként ír-
ni, másként is kell tehát újraolvasnunk.”

/Derrida/

Aki akar, most már átláthat a vakablakon. Akinek van
füle, keze, szeme, lába, akinek van *csurungája*, most
már igazán á-t láthat Nagy Pál videóján. S aki á-t lát,
láthat b-t is: a-6, a-7, b-7, b-6 – és így tovább anal-
fabetikus sorrendben /vagy fordítva/.

Azért disztिंगváljunk: ez nem akácós út. A sikeres sal-
gótárjáni ugrógála óta ország-világra szólóan haladha-
tunk akár lóugrásban is, keringhetünk a lécz alatt, a
padsorok között oda-vissza /mint menettértil/, vagy á-
csoroghatunk toronyiránt – a kijáratnál most már úgy-
sem áll senki. /Ha van, akkor senki/

Itt ebben a házban mi magunk is csak díszként állunk,
díszpintyként diszponálunk, ex-ként exponálunk; a ta-
nítványok *állán* mindig előbb megöszül a szakáll, mint
a mesterén. A mesternek nagy ravaszul nincs is szakál-
la. A mester nagy ravaszul nem akar se mestert, se ta-
nítványt. De minthogy jól tudja, ezzel az eggyel ala-
posan elkésett, ördögi-mesteri üdvözlöketek küldözget
mindenfelé. Egyik videófilmje végén, még mielőtt szi-
getelőszalaggal teljesen leragasztaná a képernyő sze-
mét, saját kézírása nyomán bomlik ki egy másik, egy
belső, fekete szalag, egy idézet Nietzschétől:

„A mester *szelvénygéhez*
tartozik,
hogy *tanítványait, vidi*
önmagátit.”

(Elhangzott a szerző előadásában 1994. szeptember 16-án Salgótárjánban, a Nógrádi
Történeti Múzeumban, szerkesztőségünk és a múzeum Nagy Pál estjén.)